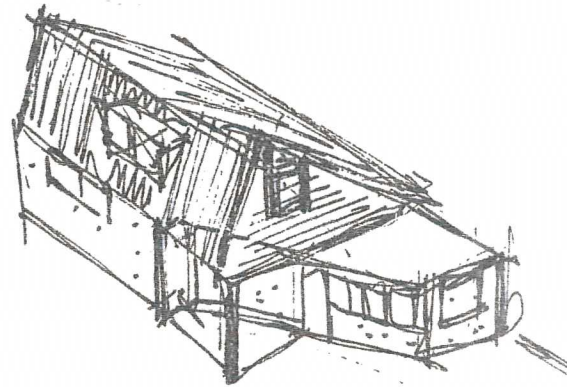

BETH JESJOEA

"Hé, Jos, weet je dat ze Callenbachs fabriek slopen? De hele boel ligt al tegen de vlakke. Misschien kan je er nog een H-balk krijgen." Ik aarzel geen moment. "Pa, mag ik even de auto lenen? Bedankt! Ome Kees, hebt u nou even tijd?" Weg zijn we al. Voor deze klus vaar ik blindelings op 'ome' Kees, onze buurman. Ruim veertig jaar zat hij in de metaal. Diezelfde dag nog begint hij met het lassen van de stalen balk en de drie kolommen. Van de oorspronkelijke garage was nog weinig over door de verdieping die we erop zetten. Maar om het echt tot een nieuw 'tuinhuis' te maken willen we een hoekmuur wegbreken, zodat er een portaal komt naar de kantoor- en logeerruimte. 'n Spannende zaak! Zal de staalconstructie de verdieping goed genoeg opvangen?

Een paar week later is het zover. Gijs, een andere buurman, zaagt met een flex de muur van boven naar beneden door midden. 'Ome' Kees geeft me een zware moker en voorzichtig begin ik de stenen weg te slaan. Té voorzichtig in zijn ogen. Hij ziet m'n gebrek aan overtuiging, neemt het over en slaat met een paar welgemikte meppen het bovenste stuk muur tegen de vlakke. Het houdt! "Tuurlijk, wat had je dan gedacht?" Ik hou mijn verdere onzekerheden maar voor me, neem de moker over en sla de rest met een triomfgevoel weg. Het is gelukt. 'n Pak van mijn hart!

Pendelen in de tijd

Een paar dagen later moet ik opeens denken aan 'de afgekeurde steen die tot hoeksteen wordt' en 'funderen op rots of op zand'. Natuurlijk! Niet eerder zag ik het zo duidelijk. Ik neem me voor de evangeliën een paar keer door te nemen op mogelijke, andere parallellen. Een aantal schieten me direct al te binnen. Wil je bouwen? Bereken dan eerst de kosten. Als de oude woning opgeknapt is, welke geest gaat er dan wonen?

Bij het graven van een sleuf tussen ons huis en het tuinhuis fantaseer ik over 'levensaders', over 'verbinding binnen- en buitenwereld'. Maar als ik even doordenk loop ik vrij snel vast. Er is geen gelijkenis denkbaar met de 1^e eeuw. De 5 leidingen (gas, elektra, water, telefoon, riolering) die wij in de grond stoppen vinden geen enkele parallel in het oosten van toen. Hoe meer ik al lezende heen en weer beweeg tussen toen en nu, hoe meer de verschillen opvallen. 't Is eigenlijk gênant. Een garage, een bijgebouw dus, verander ik in kantoor- en logeerruimte, terwijl de meeste mensen toen alleen een eenkamerwoning bezaten. Een portaal, tussenmuren, gang, trap? Niets daarvan.

Het ging om maar één ruimte, met alleen een kleine verhoging in de vloer. Dat hogere gedeelte diende als huiskamer, annex keuken, annex slaapgedeelte met nog een uitgehouwen voerbak voor de bewoners van het lagere gedeelte: ezel, geit, lam. Een wereld van verschil!

R. de Vaux, G.H. Scherer en andere archeologen maken duidelijk dat de verschillen veel verder gaan. Ook de mentaliteit is volstrekt anders. Een westerling kiest voor openheid en eerlijkheid. Hij zegt waar het op staat. Dat mag soms onplezierig overkomen, maar de waarheid is tenminste gezegd. De oosterling geeft de voorkeur aan vriendschap en hoffelijkheid. Om een vriend niet te kwetsen kan het beter zijn de waarheid deels te verzwijgen. Of neem het tijdsperspectief. "Stel niet uit tot morgen wat je vandaag kunt doen," zeggen wij. De oosterling gebruikt één woord dat weergeeft: "Doe het, zodra het gelegen komt." Sherer vat het samen met de tegenstelling tussen de artiest en de architect. Een oosterling schetst met wijde penseelstreken een toneel, waarvan het totaalbeeld wel klopt, al ontbreekt er het nodige in de detaillering. Terwijl de westerling als het ware met een meetlint een beeld tekent dat tot in details moet kloppen.

De tweede huid

Kun je door al deze verschillen heenstoten naar een in-de-tijd-gelijk-blijvende kern? Het enige waar ik rond wonen op kom is me af te vragen: 'Wat was Jezus' invloed toen? En hoe is dat nu?'

'Jezus Christus werd dus een mens van vlees en bloed en heeft bij ons gewoond,' concludeert Johannes in het begin van zijn evangelie. Anders gezegd: de Heer nam volledig deel aan het gewone leven. Soms woonde ook Hij een tijdje op een vaste plek. Zo werd de allereerste vraag, die Johannes en Andreas Hem stelden – "Meester, waar woont U?" – uitnodigend beantwoord: "Kom maar eens kijken." Die dag bleven ze bij Jezus. Mogelijk

betroef het hier een rotswoning bij de Dode Zee, net zo een als de stal waar Hij dertig jaar eerder geboren werd. En al was Jezus mobieler dan zijn tijdgenoten, dat lijkt Hij niet als levensstijl te willen voorschrijven. Hij betrad tientallen huizen, genoot van de gastvrijheid en gunde mensen hun eigen plek. Hij kende de mens in al zijn uitdrukkingsvormen. Want 'je huis is je tweede huid'. Hoe je woont drukt uit wie je bent. Maar waaruit bestond Jezus' invloed? Het lijkt mij door zijn terugkerend appèl:

"Jij woont hier wel, maar is dit ook de plek waar God kan wonen?" Bij Jaïrus, Petrus, Martha, Kleopas, Simon de Melaatse en al die anderen lijkt het er steeds om te gaan of de Vader werkzaam bij hen kan zijn. Als dat niet kan moet er iets gebeuren met de bewoners.

Een praktische toepassing

In mijn Bijbel staat bij Leviticus 27:14: '15-4-'71 – mijn kamer is voor God'. In dat vers staat: "Wanneer iemand zijn huis heiligt als iets heiligs voor de Here, dan zal de priester het schatten, naar dat het goed of slecht is; zoals de priester het schat, zo zal het vaststaan." De studentenkamer in Hemmat Safwats flat was toen mijn enige plek. Als jong christen, voor het eerst lezend in Leviticus, maakte ik een toepassing. Biddend liet ik mijn kamer schatten, "naar dat het goed of slecht" was. Daarbij denkend aan Jezus, de Hogepriester, de Keurmeester. De tientallen kleurenadvertenties van allerlei drank moesten van de muur. Naast de vier gammele krukjes hoorde toch wel een redelijke stoel gezocht te worden om iets gastvrijer te zijn voor Theun, Jan, Jaap of anderen.

Bij de kamers en huizen sinds 1971 maakte ik telkens diezelfde toepassing. Aan dit tuinhuis denk ik steeds met de woorden: Beth Jesjoea. Dat betekent: Huis van Jezus. Het zal niet als naambordje op de gevel prijken. Da's ongelofelijk aanmatigend en zal mensen afstoten. Ook nu, zo zwart op wit, aarzel ik. Zal ik dit wel opschrijven? Maar: 't blijft toch waar. Op mij werken die 2 woorden, Beth Jesjoea, als een magneet. Die kant wil ik op! Al verpruts ik het vaak en ben ik ver van dat ideaal verwijderd, ik hoop dat de Heer hier wil verkeren. Daarom heb ik i.p.v. een naambordje wat anders bedacht om die magneetwerking te blijven ondergaan. Want, ook al moet ik als Zachéüs telkens orde op zaken stellen, ik benijd de echte Zachéüs. Hij hóorde tenminste: "heden moet ik in uw huis vertoeven."